

PEL FINAL DEL CONFLICTE ENTRE ISRAEL I PALESTINA

En el Ple del passat 8 de novembre la corporació municipal va aprovar per unanimitat una moció de Més per Sóller en la que l'Ajuntament de Sóller es posicionava a favor del final del conflicte entre Israel i Palestina i a favor del diàleg per a la consecució de la pau. Aquesta és la defensa que vàrem exposar per defensar el nostre posicionament polític en relació al conflicte.

La creació de l'Estat d'Israel, el 14 de maig de l'any 1948 amb l'aprovació de l'ONU de la Resolució 181, és a dir, la partició de Palestina i la divisió en dos estats (un de jueu i un d'àrab) dona inici a un dels conflictes recents més importants.

En aquests acords, el 55% del territori es va cedir al nou estat d'Israel mentre havia ignorat les pressions cada cop més exigents de la població musulmana que ja hi habitava. Aquests fets varen afavorir el desajustament de les, ja de per sí, delicades relacions amb el món àrab i musulmà que van veure amb el nou estat una amenaça als seus interessos. De fet, en el mateix moment que es proclamava el nou Estat, els exèrcits de Jordània, Egipte, Líban, Síria i Iraq van atacar.

Aquest conflicte va permetre que Israel, com a Estat, iniciàs la seva ocupació de territoris que no havien estat acordats en el pla de partició de les Nacions Unides.

Des dels seus inicis, la creació d'Israel ha vulnerat de forma sistemàtica els acords presos. Fruit d'això en neixen conflictes com la Guerra dels Sis Dies, l'any 1967 (atac israelià contra Egipte, Síria i Jordània) moment que Israel aprofità per augmentar de manera important el seu territori; la Guerra del Yom Kippur, l'any 1973 (Egipte i Síria atacaren Israel després de no haver pogut aconseguir per via diplomàtica el territori perdut l'any 1967).

Al llarg d'aquestes dècades, hi ha hagut converses per arribar a un acord de pau definitiu, d'entre les més importants les que es van sintetitzar en els Acords d'Oslo de l'any 1993, entre Iàsser Arafat (líder de l'Organització per a l'Alliberament de Palestina) i Shimon Peres (Ministre d'Afers Exteriors d'Israel). Uns acords que no s'han complert, que des del principi semblaven una utopia i varen ser boicotejats pels grups més conservadors i extremistes.

L'ascens de la dreta i de l'extrema dreta israeliana des dels anys vuitanta ha empitjorat la situació a través de l'aplicació de polítiques molt violentes contra els territoris ocupats, polítiques neocolonials que només afavoreixen l'odi. I de l'odi, cal recordar-ho, només en surt més odi i més violència. Palestina i els territoris ocupats han estat objectiu militar i polític de l'Estat d'Israel des dels seus inicis.

La creació d'assentaments a la Franja de Gaza i a Cisjordània dificulten la creació d'un veritable estat Palestí.

Fins a l'inici del conflicte, la Franja de Gaza és un dels territoris més densament poblats, amb una superfície de 365 Km² i 2,3 milions d'habitants, d'entre els quals, 1,5 milions són refugiats palestins. La situació, abans dels bombardejos era ja insostenible, amb un 80% depenent de l'ajuda internacional, amb un alta taxa de pobresa.

A hores d'ara ja estam en xifres que superen els 10 mil morts, entre homes, dones i infants des del 7 d'octubre, més de 21 mil persones ferides. L'assistència humanitària és insuficient per cobrir les necessitats bàsiques de la població. L'assistència mèdica no pot abarcar les cada cop més greus conseqüències de la guerra.

No és la violència un cercle viciós que no sembla poder arribar a aturar mai? La violència, el terrorisme i la incitació a l'odi són fonamentalment incompatibles amb una resolució pacífica del conflicte entre Israel i Palestina; per aquest motiu, des de Més per Sóller hem manifestat el nostre rebuig a la guerra i hem impulsat l'aprovació d'una moció que situa l'Ajuntament de Sóller com una institució municipal connectada amb les situacions globals, sensible davant les vulneracions dels drets humans que s'estan produint. Una institució que condemna la guerra i promou la pau.